

reportatge fotogràfic

(Re)descobrir els ocells

>> Tudó (*Columba palumbus*).

Text i fotos > **ALBERT GISPert-SAÜCH LLOPIS**

El confinament per la COVID-19, a Girona, els mesos de març, abril i maig, ha fet que molta gent s'hagi adonat de la presència dels ocells a la ciutat. La reducció dràstica del trànsit, del soroll, del tragí de persones, i el consegüent augment dels silencis urbans, han afavorit que hi destaquin els ocells i la seva acústica. Com ha passat amb altres espècies en molts racons del món, s'han deixat veure més pels carrers, places i parcs, i ens han regalat el plaer de sentir els seus concerts a l'aire lliure.

Els tudons (*Columba palumbus*) abunden a la ciutat des de fa uns quants anys. Fàcilment se'n poden observar els nius als castanyers d'Índia del carrer d'Emili Grahit, al desmai del carrer de la Creu i als arbres de Judea del carrer de Joan Maragall, entre molts d'altres. Els ballesters (*Apus melba*) i els falciots (*Apus apus*) omplen espais a l'aire lliure amb el seu vol incansable i els seus crits estridents. Al matí i al vespre, els podem observar xisclant i giravoltant, evocant-nos la descripció poètica que la biòloga i escrip-

tora Mónica Fernández Aceytuno en fa al llibre *El país de los pájaros que duermen en el aire*.

La que destaca en moltes places i jardins és la garsa (*Pica pica*), eterna estadanta a la nostra geografia, rural i urbana, vestida sempre d'etiqueta amb el seu plomatge inconfusible en blanc i negre. Omnívora, voraç, tot ho aprofita: des d'un animal atropellat fins a insectes, fruites i restes de menjar, entre d'altres. A l'Onyar i al pont de la Font del Rei podem veure un bon grup d'orenetes cuablanques (*Delichon urbica*), fent i refent els nius sota el pont, a recés de la pluja. Com que s'alimenten dels mosquits, ens fan un bon servei als que vivim a la zona.

Per la plaça de la Ciutat de Figueres podem observar sovint la puput (*Upupa epops*), amb la seva cresta aparent i el seu plomatge vistós. Si parem atenció al cant, sembla que digui el seu nom. De pardals (*Passer domesticus*), amb el seu caminar característic, fent saltets, se'n veuen pocs pel centre; n'hi ha més a les zones de canyes de la via verda, on es reuneixen en grups. L'espècie que cada vegada acapara

>> Falciots (*Apus apus*).

més territori, foragitant-ne d'altres, és la cotorreta pitgrisa (*Myiopsitta monachus*). Segur que tots hem vist aquells nius tan grans que han fet al parc de les casernes. Són fàcils d'identificar, sobretot per la xerrera que tenen entre elles.

Als jardins del parc de la Devesa podem observar el pit-roig (*Erithacus rubecula*), dit així per la taca vermella que té al pit. És un ocell molt territorial i valent, que és capaç d'enfrontar-se a qualsevol objecte o ésser de color vermell, ja que els considera els seus competidors pel territori. Als voltants dels rius veiem, al matí i en caure el sol, el bernat pescaire (*Ardea cinerea*). Vora el pont de Pedra, molts dies vigila una possible presa. És un ocell gran, majestuós, de color gris i blanc. Com indica el nom, menja peixets, amfibis i petits crustacis del riu. Des de fa uns anys, el gavià argentat (*Larus argentatus*) viu a la nostra zona, mentre que temps enrere tan sols colonitzava la costa, vora del mar. Ara veiem que fa nius en alguns terrats, de forma normalitzada.

A vegades ens sorprèn amb un cant estrident quan està situada a la branca més alta dels arbres. És la mallerenga

carbonera o de cap negre (*Parus major*), un ocell molt bonic. És una caçadora implacable de petits insectes; no en perdona cap. Molt xerraire, verda i groga, amb plomes al cap de color negre i amb corbata també negra. A la ciutat, canta en un to més alt que al camp, per fer-se sentir malgrat el soroll.

Abans de la COVID-19, els ocells ja hi eren, i esperem no perdre mai la seva bellesa, companyia i presència, així com la passió per ells. Els quefers humans a vegades ens allunyen de l'entorn natural i ens submergeixen en abstraccions supèrflues. Potser seria bo, en lloc de mirar a través de l'òptica de la càmera d'un telèfon mòbil, que observem i escoltem el nostre entorn immediat i coneguem les espècies amb què convivim. Per gaudir de la seva bellesa sempre podem llegir llibres com *Els ocells amics*, de Josep M. de Sagarra, i *Què diuen els ocells*, de Jacint Verdaguer. I cal destacar necessàriament la feina de l'Associació de Naturalistes de Girona, que ofereix iniciatives per redescobrir aquestes espècies amb què compartim espai vital.

>> *Garses* (*Pica pica*).

>> *Orenetes cuablanques* (*Delichon urbica*).

>> *Mallerenga carbonera* o *de cap negre* (*Parus major*).

>> *Cotorreta pitgrisa* (*Myiopsitta monachus*).

>> *Pit-roig* (*Erithacus rubecula*).

>> *Martinet de nit* (*Nycticorax nycticorax*).

>> *Puput* (*Upupa epops*).

>> *Bernat pescaire* (*Ardea cinerea*).

>> *Gavians argentats* (*Larus argentatus*).

>> *Pardal* (*Passer domesticus*).

